

نفر به نفر

آریا مقدم
روزنامه‌نگار ورزشیمصاحبه با نسخه
نتیجه نگرفته
آقای دالیج!

جام جهانی ۲۰۲۲ قطر است و تیم‌های حاضر در این مسابقات درگیر این رقابت‌ها هستند. کارشناسان و مربیان زیادی از سراسر دنیا این مسابقات را تماشا می‌کنند و خبرنگاران زیادی نیز آن را پوشش می‌دهند. تیم ملی کرواسی نتایج درخشانی گرفته و در جمع ۴ تیم پایانی جام حضور دارد. روی همین حساب یکی از خبرنگاران تلاش می‌کند تا با دالیج یکی از مربیان سابق فوتبال کرواسی مصاحبه‌ای بگیرد که با هم می‌خوانیم:

آقای دالیج! شما یکی از مربیان خوش‌آبیه فوتبال کرواسی بودید که در خاورمیانه به توفیقانی نیز دست یافتید اما ناگهان مربیگری را ترک کردید! دلیلش چه بود؟

منونم که مرا یادتان بود! انتخاب اشتباه! من انتخاب کردم تا به تیمی به نام استقلال بروم و آنجا قرارداد ببندم که کاش پایم می‌شکست و نمی‌رفتم! زمین تمرین افتضاح، مدیران افتضاح‌تر! لیگ‌شان فاجعه‌تر! داورهایشان از همه چیز بدتر! یک روده راست در شکم‌شان نبود! همه دروغ می‌گفتند! پول هم نمی‌دادند. فیش جعلی دست آدم می‌دادند! دو سال آنجا دوام آوردم و بعد از مربیگری خداحافظی کردم!

آقای دالیج اگر پیشنهاد استقلال را نمی‌پذیرفتید چه می‌شد!

بارها در آسایشگاه و کلینیک‌های مختلف به این سؤال فکر کردم. یک بار توهم زدم و به این نتیجه رسیدم که در یک دنیای موازی، یک دالیچی هست که سرمربی استقلال نمی‌شود و رقابت را به علیرضا منصوریان می‌بازد! بعد از یک مدت بیکاری به العین می‌روم و بعد در یک اتفاق نادر سرمربی تیم ملی کرواسی می‌شود و با این تیم افتخارات فراوانی کسب می‌کند!

(خنده) چه توهمی زدید آقای دالیج!

بله حق دارید به من بخندید! ایران مرا بدبخت کرد ولی واقعاً امیدوارم در یک دنیای موازی دیگر، یک نسخه بهتر از من وجود داشته باشد که حقیقتش را از دنیا بگیرد. سؤال نایب قهرمان جام جهانی در سال ۲۰۱۸ شود یا چهارسال بعد با کرواسی برزیل را حذف کند! برای او درود می‌فرستیم!

این آقای دالیچی که این کارها را کرده، نسخه جهانی ماست. یک دنیای موازی دیگر هست که در آن، دالیج به استقلال آمد و شد آنچه شد!

آیا فرانسه مدعی اصلی قهرمانی است؟

هومن جعفری
روزنامه‌نگار ورزشی

ندارد. با حذف دیگر مدعیان در مراحل مختلف، بخت قهرمانی فرانسه مدام بیشتر می‌شود و حالا آنها در یک قدمی رسیدن به فینال هستند. آلمان، اسپانیا، انگلیس، برزیل، هلند و حتی بریتانیا، یکی یکی حذف شدند تا در نهایت آرژانتین و کرواسی یک سمت جام بایستند و فرانسه و مراکش سمت دیگر! فرانسه حتی در قرعه هم دستش بازرتر از آرژانتین

و کرواسی بود و تیم ضعیف‌تر به پستش خورد. هرچند مراکش اصلاً تیم کوچکی نیست و هر که این تیم را دست کم گرفت، حالا از پای تلویزیون بازی‌ها را نگاه می‌کند اما باید قبول کرد که وزن تجربه و توان مراکش از تیم‌های دیگر کمتر است و فرانسه بخت بیشتری مقابل این تیم دارد. شاگردان دشان در بازی مقابل

انگلیس البته خیلی مایه گذاشتند و بازی سنگین رقیب را خنثی کردند و شاید کمی با خستگی به بازی بعدی برسند اما نیمکت فرانسه آنقدر پر و پیمان هست که دیگر جایی برای کمبود یار باقی نماند. فقط یادتان باشد فرانسه چند بازیکن اصلی خود را قبل از جام از دست داد! آنها مقابل انگلیس دو بار پنالتی دادند که این نکته از چشم مراکشی‌ها دور

نخواهد ماند. این بزرگترین ضعفی بود که دفاع فرانسه تا امروز از خود نشان داده بود و قطعاً دشان حواسش به ترمیم شکاف‌های دفاعی خود خواهد بود. آنها بیشترین بخت را برای قهرمانی دارند. هم از کرواسی سرتزند و هم از آرژانتین و مراکش. ببینیم خروس‌ها دومین فینال پشت سر هم خود را جشن خواهند گرفت یا خیر!

روایت نماینده فدراسیون گرجستان از رقابت بهداد سلیمی و تالاخادزه تا گولسیانی

کاتاخادزه: تالاخادزه
علی دایی گرجستان استروای
مارادونا شدن

آیسان سعیدی

آرژانتین در یک قدمی فینال! آیا مارادونا برای آنها تکرار می‌شود؟ کسی خبر ندارد. مسی فعلاً قبل از رسیدن به فینال و داشتن رویای مارادونا شدن مجبور است به نبرد با کرواسی تن بدهد. تیمی که دوره قبل هم به فینال رسید و حالا هم این شانس و اقبال را دارد که دوباره با فرانسه یک فینال تکراری ولی انتقامی را برگزار کند.

آرژانتینی‌ها در تقابل با هلند هوشیار بودند و توانستند با برتری در ضربات پنالتی، لاله‌های نارنجی را به منزل برگردانند و به نیمه نهایی برسند. مسی و یارانش حالا یک نبرد تا نبرد نهایی دارند و در این میان باید با تمام وجود به میدان تقابل با کرواسی بروند و وارد شوند.

برای آرژانتین رسیدن تا این مرحله تنها بخشی از موفقیت است ولی کفایت نمی‌کند. از آخرین باری که جام قهرمانی جهان در دست آنها بالا رفت سال‌ها می‌گذرد و آرژانتین ناچار شده تا افتخاراتش را در موزه‌ها بچیند تا در روزنامه‌ها. طبیعتاً قهرمانی آنها در قاره، اتفاق خوبی بود و به مسی یک جام ملی داد ولی این کافی نیست. آنها یک قهرمانی جهان را در آخرین جام جهانی مسی می‌خواهند. او آخرین فرصتش را در این سن و سال برای اثربخش بودن تجربه می‌کند!

بود: «تالاخادزه خیلی خیلی در کشور ما محبوب است. مثل علی دایی در کشور شما. الان هم امیدواریم که در کلمبیا باز هم طلا بگیرد. در المپیک ریو، رقابت او و رقیب ایرانی‌اش - بهداد سلیمی - باعث جذابیت مسابقات شده بود که همه در خیابان‌ها و رستوران‌های کشورمان این مسابقه را دنبال می‌کردند. خیلی‌ها ماشین‌ها را پارک کرده بودند و ایستاده از پشت شیشه مغازه‌ها با استرس و هیجان این رقابت حساس را نگاه می‌کردند. شنبه هفته بعد هم در کلمبیا مسابقه‌اش شروع می‌شود. همه ما پیگیر اخبار لاشا هستیم. او مهم‌ترین ورزشکار ماست.»

زوج هماهنگی با هم ساخته‌اند. مربی تیم ملی روی این دو بازیکن نظر دارد ولی از نگاه خیلی‌ها در گرجستان، گولسیانی هم می‌تواند به تیم ملی دعوت شود. در رسانه‌های گرجستان هم این موضوع مطرح است اما تصمیم نهایی همیشه با سرمربی است و کسی هم در فدراسیون در کار او دخالت نمی‌کند. موضوع بعدی در خصوص مسابقات جهانی وزنه‌برداری در کلمبیا است؛ جایی که لاشا تالاخادزه رکورددار گرجستان است. کنار او داویت باشگاه اسلوان براتیسلاوا است که با بیش از ۱۰۰ بازی ملی کاپیتان گرجستان است. کنار او داویت خوجولوا بازی می‌کند که او عضو باشگاه کپنهاگ دانمارک است و در ورزش شما خیلی محبوب است؟ جواب رفیق گرجستانی ما جالب

طولانی بود و زود راه افتادیم تا چند ساعتی قبل از بازی در ورزشگاه باشیم و حواشی و اتفاقات این بازی را کامل ببینیم. نیم ساعت مانده به بازی، یک نفر روی شانه من زد و به فارسی گفت: «سلام... بشینم!» همان رفیق گرجستانی دیروز بود که دوباره ضدلی‌اش کنار ما قرار داشت؛ بعد از نشستن و احوالپرسی و صحبت درباره پیش‌بینی نتیجه، مستقیم سراغ گولسیانی رفتیم و پرسیدیم: «چرا این مدافع به تیم ملی شما دعوت نمی‌شود؟» جواب دقیق و کاملی داشت: «گولسیانی مدافع بسیار خوبی است و می‌تواند در تیم ملی گرجستان بازی کند اما نظر مربی

سعید زاهدیان - دوحه
روزنامه‌نگار ورزشی

ورزشگاه لوسیل، بازی آرژانتین و هلند؛ کنار ما الدار کاتاخادزه نماینده فدراسیون گرجستان نشسته. گهگاهی با هم حرف می‌زدیم و اغلب صحبت ما پیرامون بازی جنجالی و پرحاشیه‌ای بود که می‌دیدیم. آنقدر بازی جنجالی شد که فرصت نشد در مورد فوتبال گرجستان پرس و جو کنیم. دلمان می‌خواست دلایل دعوت نشدن گئورگی گولسیانی به تیم ملی این کشور را ببینیم. فردای آن شب، برای بازی انگلیس و فرانسه به البیت رفتیم؛ مسیر

LM10 در مقابل LM10!

ایمان گودرزی
خبرنگار ورزشی

کرواسی در آخرین دوره جام جهانی با شکست مقابل فرانسه در سال ۲۰۱۸ نایب قهرمان شد. آرژانتینی‌ها که برای آخرین بار مسی را در این رقابت‌ها همراه خود خواهند داشت به دنبال رسیدن به فینال برای ششمین بار در تاریخ خود هستند (تنها آلمان با هشت

جهانی مقابل یکدیگر قرار خواهند گرفت. مسی در سه بازی این جام جهانی هم گل زده و هم پاس گل داده است. هیچ بازیکن دیگری تا به حال این کار را در چهار بازی مختلف انجام نداده است. مسی در پنج بازی چهار گل به ثمر رسانده است. آخرین باری که آرژانتین به فینال جام جهانی رسید در سال ۲۰۱۴ بود که در برزیل با نتیجه ۱-۰ مغلوب آلمان شد. مسی که پس از باخت در آن فینال از فوتبال ملی خداحافظی کرد بار دیگر به تیم ملی برگشت تا بتواند مأموریت ناتمام خود را به سرانجام برساند.

فینال آمار بهتری نسبت به آرژانتین دارد) تا جای خالی ویتترین افتخارات ستاره خود را با قهرمانی در این جام پر کنند. واقعیت این است که آلبی سلسته هرگز در مرحله نیمه‌نهایی شکست نخورده است. یکی از نکات بازی رویارویی لیونل مسی و لوکا مودریچ خواهد بود که هر دو آخرین جام جهانی خود را پشت سر می‌گذارند. این دو بازیکن تقابل‌های زیادی در بازی‌های باشگاهی داشته‌اند و حالا به‌عنوان کاپیتان تیم‌های ملی خود در مبارزه برای رسیدن به فینال جام

«وان لست جاب» واقعاً «وان لست جاب» باشد! همیشه تهنش دهن همه با هم سرویس شده! اولش تیمی که همراه با «آقا دزد زرنکه»، راهی محل سرعت شده‌اند، بعد خانواده‌هایشان، بعد «آدم بدهایی» که «آدم بدهای در حال بازنشستگی» را روانه آخرین سرعت کردند و ته فیلم هم که «آقا دزد زرنکه» یا تیر می‌خورد یا گیر می‌افتد. متأسفانه نسخه دیگری از این نوع فیلم‌ها ساخته نشده. اگر هم شده من ندیدم. شما چطور؟ برای لوییس ونگال هم این «وان

لست جاب»، به فرجامی نرسید. آنها گیر آرژانتین افتادند و اگر چه بنا به سنت داستان گویی و هیجان، یک کامبک قشنگ هم زدند اما در نهایت حذف شدند. یک گوشه خیابان، به مسلسل بسته شدند و خلاص! خدا حفظ مستر کلاسیک! تو هم از «وان لست جاب» جان سالم به در نبردی پیرمرد!

سینا فتوت
خبرنگار ورزشی

برای آدم‌ها، یک سستی به‌عنوان یک رمز در نظر گرفته می‌شود. یک رمز نهایی... یک روز آخر و گاهی اوقات یک کار آخر! همان «وان لست مور جاب» که در فیلم‌های کانگستری، به «آقا دزد باهوش» می‌گویند و او یا فریب می‌خورد یا مجبور می‌شود که قبولش کند و در هر دو حال می‌داند که فرار است ترتیبش را بدهند! هیچ وقت نشده در یک فیلم،

